

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 21:10

שחרית: 9:15

תהלים: 19:00

פרקי אבות – ה': 19:30

מנחה: 21:00

צאת השבת: 22:44

כס"ז, ר"ח סיוון תשע"א, מ"ה למ"טמונים, ערש"ק פרשת נשא, גליון מס 142

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

פניני הפרשה

כל יהודי יש לו חלק בתורתנו הקדושה
ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד

העלון השבוע מוקדש לרפואת דליה בת אסתר

השבוע נקרא את פרשת נשא, בשבוע שחל בו חג השבועות, חג מתן תורתנו. הקשר בין פרשת נשא לחג מתן תורה הוא, שהרי 'נשא' פירושו, להינשא למעלה, להתרומם, כך בני ישראל בהגיעם למעמד מתן תורה ובעצם לימוד התורה מקנה להם הדבר התרוממות והתעלות. נתמקד אפוא השבוע, על משמעותו של חג השבועות ועל ייחודיותו של חג מתן תורה. אך, כדרכנו בקודש נפתח בסיפור הקשור לחג מתן תורה הממחיש את מעלתם של לומדי התורה גם באופן אקראי. ישבו פעם חסידיו של האדמו"ר הראשון מבעלז, הרב הקדוש רבי שר שלום מבעלז ז"ע, שהגיעו לחסות ולהצטופף בחצרו צילא דמהימנותא, חסידים, יראי שמים ואנשי מעשה וערכו ביניהם חשבון נפש. "הנה באו הנה רבבות עמך בית ישראל, לרגל חג השבועות, כדי לחלות את פני הרבי ולהתברך מפיו. כולם טרחו ובאו הנה, ביגיעת נפש וביגיעת בשר, במסירות נפש ממש, אם מפני טורח הדרך ואם אשר קיבצו פרוטה לפרוטה... ובאו כולם לומר 'נעשה ונשמע' יחד עם האדמו"ר".

"אמנם, 'מה טוב ומה נעים גורלנו' כאן בעולם הזה עם הרבי, אך בהגיע העת שלנו, לאחר מאה ועשרים שנה, בה נלך בו כדרך כל הארץ לעולם העליון, מה יהא עלינו?! הרי הרבי ישב בגנזי מרומים, גבוה מעל גבוה, למעלה בקודש עד אין ערוך מאיתנו... ואם כן, מהי התועלת שייגענו ובאנו הנה?! 'החליטו החסידים, להיכנס אל הקודש פנימה, לחדרו של הרבי, ולשטוח את מצוקתם בפני הרבי. אך מי ירהיב ויאזור עוז להיכנס?!

נמנו וגמרו על כמה מזקני החסידים ששימשו כשליחי הציבור. היה זה ביום א' של חג השבועות כשנכנסו אל חדרו של הרבי, ולאחר ששמע את שאלתם פתח ואמר: "דעו לכם, שכל העוסק תמיד בתורת רבו, מעיין בהם ומוצא בהם "לקח טוב" בעבודת ה', נקשר הוא לרבו בקשר של קיימא אף בעולם העליון..." והמשיך הרבי ואמר: "ואף השומע דברי רבו ונזכר בהם מזמן לזמן זוכה לקרבתו בעולם האמת ולא אלו בלבד, אלא אף זה שאינו זוכר כלל בתורת רבו, ורק בשעת אמירתו נתעורר על ידה לטובה, אף לו ישנה שייכות לרבו בעלמא דקשוט, והוא אשר אנו אומרים בפיטו ה'אקדמות' בחג השבועות: "זכאין כד שמעתין שבח דא שירתא קביעין תהוון בהנהו חבורתא" כלומר אם זכאים אתם אפילו רק בהשגת השמיעה, תזכו להיות קבועים בהנהו חבורתא, בחבורת הצדיקים" ... א"כ, אפילו אימרה או איזה "ווארט" של דברי תורה יקרים הם בעיני ה', כל שכן, לימוד מקרא, משנה, תלמוד ומוסר ערכם לא יסולא בפז. וזו התורה הקדושה אותה קיבלנו במעמד הר סיני.

אך הבה ונבין מה אירע במתן תורה? מה התחדש במעמד הר סיני? במעמד הר סיני, ירד ה' על הר-סיני לעיני כל עם-ישראל ונתן לנו את התורה - עשרת הדברות. הדיבור הראשון שנאמר מפי הגבורה היה "אנוכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים".

לכאורה, נשאלת השאלה, אם ה' רוצה להסביר את בחירתו בעם ישראל, מדוע אמר "אשר הוצאתיך מארץ מצרים", ולא דבר שהוא לכאורה גדול ומכריז יותר - "אשר בראתי שמים וארץ"? הרי בריאת העולם היא לכאורה לאין-ערוך מיציאת מצרים, שהיא ראשית פעולה של יצירת 'יש מאין' ומורכבת מאין כמוה, שהרי 'הארץ הייתה תוהו ובוהו'. א"כ, מה חידוש יותר גדול ביציאת מצרים מאשר בריאת העולם, שבה בחר הקב"ה לציין, בשעת בחירתו, דווקא את יציאת מצרים?! ההסבר על כך מובא בספרים, שיש מעלה יתירה ביציאת מצרים על בריאת העולם. אמת שבריאת העולם היא בריאה 'יש מאין' ויציאת מצרים היא לכאורה רק שחרור משעבוד, כביכול 'יש מיש'. בריאת העולם עם כל העוצמה בבריאה של 'יש מאין', אחרי הכל, עוצמה זו היא רק לגבינו, הנבראים, אך לגבי ה' אין בכך כל פלא, הרי ה' הוא 'כל יכול' ובריאת 'יש מאין' אינה חוץ מיכולותיו... שהרי בריאת העולם הייתה ב'עשרה מאמרות', בדיבור, ואם באדם הנברא, הדיבור הוא כוח חיצוני שנעשה ללא מאמץ מיוחד, כל שכן ה' שברא את העולם ללא מאמץ בעשרה מאמרות, 'בדבר ה' שמים נעשו'. זה לא היה חידוש עבור הקב"ה. לעומת זאת, יציאת מצרים היא פעולה שדרשה את שיזוד מערכות הטבע. לאחר שהעולם כבר קיים ויש בו דפוסי התנהגות וחוקים הטבעיים בו, כאן הקב"ה כביכול היה צריך להתערב, באותות ובמופתים, לשדד את מערכות הטבע כדי שתהיה יציאת מצרים. ולכן יציאת מצרים הייתה על ידי הקב"ה בכבודו ובעצמו, לא על-ידי מלאך ולא על-ידי שרף - "נגלה עליהם מלך-מלכי-המלכים, הקב"ה וגאלם". כאן, ביציאת מצרים נדרש כוח אלוקי פנימי ועליון, גדול לאין ערוך מבריאת העולם שהיה בדיבור, בכוח חיצוני.

זה ההסבר הנפלא על כך שהטעם על "אנוכי ה' אלוקיך" הוא "אשר הוצאתיך מארץ מצרים" ולא "אשר בראתי שמים וארץ". ההוראה לגבינו: כשם שאצל ה' ישנם שני מצבים האחד של שיגרה ורגילות-טבע, והשני של שינוי אותות ומופתים-מעל הטבע. כך באדם למטה, יש את שני הדברים. אדם המרגיל את עצמו לאורח חיים ישר ונכון, מקטנותו וילדותו זה דבר טבעי ופשוט, זהו דבר הנרכש בקלות כנאמר: "חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה". אבל לבוא ולשנות את הטבע הנטבע מילדות או הרגל נרכש זה קשה כפליים מונים... לשנות הרגל ולהתגבר על מגבלות מושרשות נדרש מהאדם להפעיל כוחות פנימיים כדי להצליח. את הכוח לכך קיבלנו ביציאת מצרים, לצאת מהמצרים, לצאת מההגבלות האישיות שלנו. "אתה בחרתנו מכל העמים", בבחירת ה' בעם ישראל ובהוציא אותם ממצרים על מנת לתת להם את התורה, בזה השריש בנו את היכולות והכוחות לשנות את רגילותנו, לחדש כוחות ועלולות מעלה מעלה בדרך ה', דרך התורה והמצוות.

חדש בפיונסק

מגישים: אליהו ראקוב, זאבי שינפלד, קובי ברוק.

הרב **אלחנן ליטקה** שליט"א שהגיע לתקופה קצרה לעיר ללוות באופן אישי את **משה פיטקביץ** לבר מצווה מזמין את הציבור הקדוש לקידושא רבא לאחר תפילת מוסף בהיכל הישיבה. דריכות מורגשת בקהילה לקראת שבת בה משה יעלה לתורה ויקרא את הפרשה לאחר חודשי הכנה ארוכים ע"י הבהור החשוב אלי שרייער ה"ו.

ברכת ה' תלווה את בחורי הישיבה הקדושה פאר ישראל דפינסק ה"ה **מתי שינדלר ויהושע זיידל**, שיצאו לשבתון בעיר מוסקבה.

ברוך מתיר אסורים: בשמחה רבה קבלנו את הידיעה המשמחת על הסיום הטוב של מעצרו של תלמידי ישיבת "פאר – ישראל" דפינסק לאחר שזמן קצר לפני שבת קודש שוחרר מחדר המעצר שע"י שלטונות הצבא לביתו להשתתף בשמחת ה"בר מצווה" לאחיו.

ברכת ברוכים הבאים לבחור החשוב ישראל מילגרום ה"ו שהצטרף לבחירי תלמידי ישיבת פאר ישראל בפניסק השבוע.

ברכת צאתכם לשלום לבחור החשוב אלי שרייער שיצא לביתו באנגליה לחופשה קצרה.

ביום שני נחגג ברוב עם הבר מצווה לתלמיד בית הספר בית אהרון בנים ה"ה משה פיטקביץ נ"י.

ברכת יישר כוח לבחור החשוב ה"ה יצחק מאיר סולובייציק נ"י שהחליף את מורנו ראש הישיבה הרב רוזנפלד שליט"א ומסר את שיעורי ההלכה בזמן היעדרו.

ברכת ברוכים הבאים למורנו ראש הישיבה הרב **אלחנן רוזנפלד** שליט"א ששב עם משפחתו משמחה משפחתית בארץ הקודש.

הזדמנות אחרונה לבני הישיבה להגיש חבורה במסגרת מבצע "וכתבתם לכם" עד ערב חג מתן תורה הבעל"ט את החבורות יש להגיש לראש כולל "יד – ישראל" הרב פסח זעליג ריינר שליט"א או לידי ראש הישיבה

פתגם השבוע – פיונתו של קובי ברוך
אדם כמו בצל: כשמקלפים את כל קליפותיו נשארת רק הרמעה.

פרשת נשא

שנים עשר נשיאים הביאו שש עגלות צב.

כלומר כל שני נשיאים הביאו עגלה אחת,

לכאורה קשה למה לא הביא כל נשיא דבר שלם, כמו קערת כסף כל אחד כמו מזרק כסף כל אחד.

למה כאמור כל נשיא מביא חצי עגלה שנים עשר נשיאים שש עגלות. הנשיאים ידועים היו כאנשים עשירים, ולכן אין פה עניין של כסף מה עוד שבאים זה עניין של כסף, הרי שיכלו להביא פחות קערות כסף.

יש בראשונים שאומרים שגם הנשיאים שכאמור היו עשירים גדולים, צריך היה להרגיל אותם שיש דבר שצריך בשבילו חבורות, שותף, לא הכל אפשר לבד ולכן כל שנים מביאים עגלה אחת.

מכאן נשאלת השאלה אם כן למה דווקא עגלה הביאו שנים למה לא קערת כסף, או מזרק כסף, ואפשר שהתשובה היא עגלה צריך לדחוף, או למשוך.

וכדי לסחוב או למשוך את עגלת כלל ישראל, צריך כוח הרבים, אחד לא יכול לעשות זאת.

הרב משה חיים שיינפלד

האדם אשר איננו נותן את החייב לתת ייתן בעל כורחו

פ"ה פסוקים ט - י"א וברש"י "ומדרש אגדה ואיש את קודשיו לו יהיה מי שמעכב את מעשרותיו ואינו נותן, לו יהיו המעשרות, סוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשרה."

לפעמים, כאשר רואים את חיובי תרומות ומעשרות, עומדים אנו תמהים הרי חלק רב עלינו לתת לכהנים, לזינים, עניים וכו' הרי שואלים אנו את עצמינו, ומה איתנו, בעלי השדה? האם לנו נשאר רק אחוז קטן להביאו טרף לביתנו ואם כן האם לכך עלינו לעבוד בשדה?

אך רש"י בשם חז"ל הקדושים, אומר כביכול הקב"ה "התבואה היא שלי, וברצוני נתתי לכם אותה. והיה באם תשמעו לתת את כל המתנות הנ"ל כאשר צויתי הרי ש"איש אשר ייתן לכהן לו יהיה ממון הרבה".

כלומר על ידי התמיכה בנושאי דגל התורה ומחזיקי הכהנים שהם מנהיגי הרוחניים של העם, הרי ש"לו יהיה ממון הרבה". כלומר הרבה מעבר למה שהשקיעה בשדהו. אך באם ינסה להתחכם ולו לתת את חובותיו... הרי שהשדה תיתן אך ורק עשרה אחוזים, ממה ששדה כזו בתנאים כאלו אמורה לתת.

ולא זו בלבד

באם חלילה אין הוא בא לכהן מאחר והוא מזלזל בחשיבות קירבה אל שבט הכהנים. הרי בעל כורחו יגיע לכהן, כאשר תזנה אשתו ואז לו תוותר בעיניו כל ברירה אחרת, ויצטרך להביאה לכהן, בביזיון נוראי.

שבת שלום
הרב גרשון רוזנפלד